

Et i henhold til bestemmelserne i stk. 1 og 2 afgivet varsel skal gælde fra en lønningsperiodes begyndelse.

§ 2. Med arbejdere, der er uden beskæftigelse og som følge af alder, invaliditet, sygdom eller andre årsager har *mistet en del af arbejdsevnen*, og som søger arbejde indenfor erhvervslivet, skal der kunne træffes aftale om beskæftigelse *til en løn, der svarer til deres arbejdsindsats*. Såfremt der ikke mellem de pågældende faglige organisationer er indgået overenskomst, der afgør løn- og arbejdsbetingelser i de foreliggende tilfælde, vil betingelserne være at fastsætte ved aftale mellem arbejderen og arbejdsgiveren og, såfremt vedkommende arbejder er medlem af en faglig organisation, med godkendelse af pågældende arbejdsorganisation.

Opnås der ikke enighed mellem parterne eller organisationens godkendelse ikke foreligger, træffes endelig afgørelse af løn- og arbejdsbetingelser af den faste voldgiftsret eller af en af denne til behandling af herhenhørende spørgsmål *valgt voldgiftsret*.

Lovforslaget var ledsaget af følgende bemærkninger:

„§ 1. Efter at funktionærernes opsigelsesvilkår er lovfæstede, vil det være rimeligt at sikre en passende opsigelsesfrist også for arbejdere, der har været beskæftiget i længere tid i samme virksomhed, og som derfor med rette kan kræve større tryghed på dette område.

Af praktiske hensyn vil det være betænkeligt at gå så vidt som for funktionærernes vedkommende, og de i § 1 nævnte opsigelsesvarsler kan formentlig anses for rimelige.

§ 2 har til formål at åbne adgang til beskæftigelse for arbejdere, der på grund af alder, sygdom, invaliditet el. lign. ikke har deres fulde arbejdskraft og som derfor under de herskende forhold er skudt ud af deres erhverv, men som alligevel, omend med nedsat arbejdsevne, kan indgå i produktionen og beskæftiges til en løn, der svarer til den arbejdsindsats, de kan yde. Denne bestemmelse vil tjene to formål: at øge sådanne arbejderes mulighed for at opnå beskæftigelse og at tilføre produktionen yderligere arbejdskraft.

Det skønnes nødvendigt, at aftaler om lønnen ved sådan beskæftigelse ikke kan fastsættes vilkårligt, men at den faglige organisation, arbejderen eventuelt er medlem af, skal godkende en sådan aftale, idet der dog, såfremt enighed mellem organisationerne ikke kan opnås, må være adgang til for et uvildigt